

[Bollmann]

Jeg vil bare gerne sige til hr. Kaj Poulsen, at det, jeg ankede over, var, at det er umuligt at forstå, at der skal udbetales en sådan godtgørelse samtidig med, at der udbetales almindelig løn.

Når jeg sagde det om det halve forlig, var det, fordi jeg mener, man kan sammenligne det, Socialdemokratiet har gjort, med en situation, hvor hr. Kaj Poulsen og arbejdsministeren køber en bil i fællesskab, finder ud af at finansiere de to forhjul, og så siger hr. Kaj Poulsen til ministeren: Nu må du selv se at finde nogen, der vil være med til at betale baghjulene.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Af hensyn til historien synes jeg, det er værd at projektørlysnote, at hr. Kaj Poulsen kom til at sige noget rigtigt fra denne talerstol for et øjeblik siden, nemlig om hans gartner i Ålborg, at de 2,7 pct., som følger 389 kr.-skatten, må han lægge oven på sine priser. Det er netop derfor, vi har arbejdsløshed, nemlig fordi dette Folketing gang efter gang ved forlig mellem socialdemokraterne under liste A og socialdemokraterne under liste C forhøjer og forhøjer omkostningerne og derigennem forhøjer priserne, således at man må lægge så 2,7 pct. på priserne, så 7 pct. på priserne og så 9 pct. på priserne. Derfor er vore priser ikke internationalt konkurrencedygtige, og det er den eneste grund til, at vi overhovedet har arbejdsløshed i Danmark. Det er netop det argument med gartneren i Ålborg.

Men så er det i øvrigt rart at høre hr. Kaj Poulsen i den grad bagatellisere: Hvad er 389 kr.? Det er næsten ingenting. Skal vi bevare hr. Kaj Poulsons tale på vore trommehinder, til når vi om en times tid eller så skal til at tale om de knap 200 kr. i lovforslag nr. L 57, gebyr én gang for alle, for 50 år, for at blive medlem af en a-kasse? Så kan det jo godt være, at knap 200 kr. én gang for alle er meget mere end 389 kr. til samtlige gartnerens arbejdere gang efter gang.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne gøre to bemærkninger og skitse-re et eksempel for hr. Kaj Poulsen.

En virksomhed opsigser en medarbejder med normalt varsel. I løbet af opsigelsesperioden

får vedkommende nyt job, som tiltrædes straks. Altså der er ingen ledighed og ingen dagpenge, men alligevel skal arbejdsgiveren efter de nye regler betale en godtgørelse på 389 kr. til den opsagte medarbejder. Det er en ekstraudgift i forhold til reglerne nu. Så kan man altid bagatellisere det. Men at en, der måske har ansat en eller to medarbejdere, som ikke har en høj årsindtægt, skal have denne ekstraudgift, kan jeg ikke se rimeligheden i.

Og så synes jeg da godt, vi kan gøre lidt ud af det historiske.

Arbejdsministeren var inde på, at det sikkert kribledede i fingrene hos Kristeligt Folkeparti efter at stemme grønt til det her forslag, og man har talt, hvem der har været i forlig. Vi har jo fra denne talerstol fået flere opfordringer fra Socialdemokratiet til at være med i et flertal og være med til at gennemføre vigtige socialpolitiske foranstaltninger. Sådan har det bl.a. lydt. Da kan det godt overraske, at Socialdemokratiets ønske, sådan som vi har forstået det, om at få Kristeligt Folkeparti med i denne socialpolitiske indsats har været yderst minimalt, for nu at sige det meget blidt.

Det har Kristeligt Folkeparti registreret. Vi har set sammenhængen mellem de ord, der lyder fra denne talerstol ved nogle lejligheder, hvor man åbenbart har brug for os, og det manglende engagement. Vi har bemærket det også for de kommende måneder.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det altid er rart at få den historiske sandhed fra Folketingets talerstol. Vi var glade for, at vi fik den i Ekstra Bladet, dagen efter at det var brudt sammen i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Det var ikke debatten i Arbejdsmarkedsudvalget, jeg hentydede til. Det var en artikel i Ekstra Bladet, hvoraf det fremgik, at der havde været nogle forhandlinger, telefoniske kontakter, med regeringen om et forlig, som ville have betydet en betaling for en moratorieordning, som var 400 mio. kr. og 800 mio. kr. Det tog jeg op i forbindelse med, at fru Lilli Gyldenkilde syntes, at det var for skæv en fordeling her, og jeg siger, at her har vi da fået betydelig mere for pengene.

Derfor forstår jeg ikke rigtig, at skuffelsen kan være så stor hos SF, men vi har fundet ud af